

Zadeva C-378/21

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

21. junij 2021

Predložitveno sodišče:

Bundesfinanzgericht (Avstrija)

Datum predložitvene odločbe:

21. junij 2021

Pritožnica:

P GmbH

Zadevni organ:

Finanzamt Österreich

Predmet postopka v glavni stvari

DDV – Kritje DDV s strani končnih potrošnikov – Popravljanje računov –
Nedoločljiva identiteta končnih potrošnikov – Obogatitev

Predmet in pravna podlaga predloga

Razlaga prava Unije, člen 267 PDEU

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali mora DDV plačati izdajatelj računa v skladu s členom 203 Direktive o DDV, če – kot v tem primeru – ne more biti nevarnosti neplačila davka, ker so prejemniki storitev končni potrošniki, ki nimajo pravice do odbitka davka?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen in je izdajatelj računa v skladu s členom 203 Direktive o DDV dolžan plačati DDV:

(a) Ali se lahko opusti popravek računov v razmerju do prejemnikov storitev, če je po eni strani izključena nevarnost neplačila davka in po drugi strani popravek računov dejansko ni mogoč?

(b) Ali popravku DDV nasprotuje okoliščina, da so končni potrošniki plačali davek v okviru kupnine in je zato davčni zavezanec zaradi popravka DDV obogaten?

Upoštevne določbe prava Unije

Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: Direktiva o DDV)

Upoštevne nacionalne določbe

Bundesgesetz über die Besteuerung der Umsätze (Umsatzsteuergesetz 1994) (zvezni zakon o obdavčitvi transakcij, zakon o prometnem davku iz leta 1994; v nadaljevanju: UStG 1994), členi 11(1), (4), (5), (6) in (12), ter 16(1)

Člen 11(6) določa:

„Pri računih, katerih skupni znesek ne presega 400 EUR, zadošča, če so poleg datuma izdaje navedeni ti podatki:

1. naziv in naslov podjetnika, ki opravi dobavo ali storitev;
2. količina in običajna trgovska oznaka dobavljenega blaga ali vrsta in obseg druge storitve;
3. dan dobave ali druge storitve ali obdobje, v katerem se storitev opravi;
4. kupnina in znesek davka za dobavo ali drugo storitev v enem znesku in
5. davčna stopnja.

[...]“

Člen 11(12) določa:

„Če je podjetnik na računu za dobavo ali drugo storitev znesek davka, ki ga v skladu s tem zakonom ni dolžan plačati za to transakcijo, izkazal ločeno, je dolžan plačati ta znesek na podlagi računa, če ga v razmerju do prejemnika dobave ali druge storitve ustrezno ne popravi. V primeru popravka velja smiselno člen 16(1).“

Bundesgesetz über allgemeine Bestimmungen und das Verfahren für die von den Abgabenbehörden des Bundes, der Länder und Gemeinden verwalteten Abgaben

(Bundesabgabenordnung) (zvezni zakon o splošnih določbah in postopku glede davkov, s katerimi upravljajo zvezni, deželni in občinski davčni organi, zvezni davčni zakonik; v nadaljevanju: BAO), člen 239a

Bundesgesetz, mit dem Bestimmungen über Preise für Sachgüter und Leistungen getroffen werden (Preisgesetz 1992) (zvezni zakon o sprejetju določb o cenah blaga in storitev, zakon o cenah iz leta 1992), člen 7

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 P GmbH je družba z omejeno odgovornostjo po avstrijskem pravu, ki upravlja z notranjim igriščem.
- 2 Za vstopnine za dostop do notranjega igrišča se je v letu 2019 zaračunal DDV po splošni stopnji 20 %. V ta namen so se vsakokrat izdala blagajniška potrdila, ki se v skladu s členom 11(6) avstrijskega zakona o promethnem davku štejejo za račune za majhne zneske. Dejansko pa bi bilo treba uporabiti 13-odstotno nižjo davčno stopnjo.
- 3 Stranke družbe P GmbH so izključno končni potrošniki, ki nimajo pravice do odbitka.
- 4 Družba P GmbH je popravila obračun DDV za leto 2019, da bi pridobila dobropis za preveč plačani DDV. Ta dobropis je Finanzamt (davčna uprava, Avstrija) zavrnila, saj naj bi bil brez popravka posameznih računov dolgovan višji prometni davek na podlagi računovodskega poročila, in ker bi bila družba P GmbH s popravkom obogatena, saj so stranke DDV poravnale.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga

- 5 Ugotovljeno je, da so bila potrdila, ki jih je izdala družba P GmbH za plačilo vstopnin, računi v smislu Direktive o DDV. Pri tem gre za poenostavljene račune v skladu s členom 238 v povezavi s členom 226b direktive. Na podlagi teh računov nastane davčni dolg v skladu z računovodskim poročanjem na podlagi člena 11(12) UStG 1994.
- 6 Stranke družbe P GmbH so izključno končni potrošniki, ki nimajo pravice do odbitka. Zato se postavlja vprašanja, ali se lahko uporabi člen 203 Direktive o DDV, ker v tem primeru ne more biti nevarnosti neplačila davka zaradi odbitka davka s strani prejemnika storitve.
- 7 Popravek računov je v Avstriji načeloma mogoč, vendar pa morajo biti popravljeni računi posredovani prejemniku dobave ali storitve. V zadevnem primeru to ni mogoče, ker identitete končnih potrošnikov ni več mogoče ugotoviti.
- 8 V Avstriji je zastopano stališče, da je sprememba DDV, zlasti če ni nevarnosti neplačila davka in popravek računa tehnično ali dejansko ni izvedljiv, mogoča

tudi brez popravka računov. Temu pa je možno zoperstaviti, da davčni zavezanci pri poslih s potrošniki niso dolžni izdati računov. Če do tega ne bi prišlo, računov sedaj tudi ne bi bilo treba popraviti.

- 9 Postavlja se torej tudi vprašanje, ali je mogoče v primeru, kot je opisani, opustiti popravek računa v razmerju do prejemnika storitve.
- 10 V zadevnem primeru so DDV od vstopnic v končni fazi plačale stranke in ne družba P GmbH. Če bi družba P GmbH zaradi popravka DDV od države prejela vračilo denarja, bi to pomenilo obogatitev družbe P GmbH.
- 11 Avstrijska nacionalna zakonodaja določa, da je treba v primeru, če odpadejo davki in dajatve, cene za te zneske znižati.
- 12 Finančna uprava zavrnitev popravka DDV prav tako opira na obogatitev družbe P GmbH, do katere bi zato prišlo. To razlago očitno podpira tudi sodna praksa Sodišča v zadevah C-191/12 in C-309/06.
- 13 Tako se postavlja vprašanje, ali popravku DDV nasprotuje okoliščina, da so končni potrošniki davek plačali v okviru kupnine in da bi bil tako podjetnik zaradi popravka DDV obogaten.